

hed fremsattes af Ministeren ved Lovforslagets første Behandling i forrige Samling, saasom Sp. 867, hvor det under Paaberaabelse af Beretningen fra biologisk Station hedder, at det er

„sikkert, at Størrelsen af Rødspætten i Kattegat er aftagen meget betydeligt i Aarenes Løb. . . det, hvorom det gælder, er at skaffe Rødspætten Lov til at vokse, inden den bliver fanget, saaledes at man derigennem kan komme til, at Rødspætten fanges i en Tilstand, hvor den yder Fiskerne en betydelig større Værdi, end om de tage Fisken i mindre Størrelser. Det er jo nemlig saaledes, at Rødspættens Værdi stiger meget stærkt for hver Tomme, som den vinder i Størrelse. Det er Vejen til overhovedet at opnaa et værdifuldt Rødspættefiskeri i Kattegat, noget, som vi ikke have nu. Det er erkendt fra alle Sider, at man maa søge at opnaa en Fredning, hvorefter Fisken kan faa Lov til at vokse til en Størrelse, der virkelig giver den en betydelig Værdi.“

Selvfølgelig staa disse Udtalelser fra Ministerens Side ganske i Samklang — maaske dog med nogen Undtagelse paa et ganske enkelt Punkt, hvorom nærmere nedenfor — med den til Støtte for samme paaberaabte Beretning IV. fra Forstanderen for den biologiske Station, Dr. phil. Petersen.

Vender man sig til den nævnte Beretning, finder man vel to Kapitler; der hører til Overskrifter, henholdsvis:

„Hvorfor aftage Flynderfiskeriernes Udbytte i Farvandene inden for Skagen?

Fordi der fiskes for kraftigt.“

„Hvorledes kan man sørge det aarlige Udbytte af Flynderfiskerierne inden for Skagen?

Bed at forhindre Misbrug af de værdifulde Flynderarters Individuer under givne Størrelser (Længder)“;

men disse Overskrifter er man først i Stand til paa rette Maade at forstaa, naar man har gjort sig bekendt med det paagældende Indhold af Forfatterens Afhandling. Det skal her forsøges i Korthed at give en Frem-

stilling af Hovedpunkterne i Forfatterens Udvikling, saa vidt muligt, med Forfatterens da i Citationstegn anførte egne Ord.

Yngel og Opvækst er der nok af. Den tilvejebringer Naturen selv i rigelig Mængde. „Mangel paa smaa Rødspætter,“ hedder det, „har jeg aldrig kunnet tro paa; vore Ryster i Kattegat vrimsle dermed, saa at man har ondt ved at tænke sig, at der overhovedet kan være flere Individuer, end der er.“

Forfatteren tilføjer, „at Forholdene maaske ere noget anderledes ved Storbritanniens Ryster; og det er selvfølgelig nødvendigt, at der er nogle Fisk, der blive kønsmodne; men med vore smaa Rødspætteracer har dette ingen Fare; thi med det nærværende Maal af $9\frac{3}{4}$ Tomme (8 til Haleroden) fredes allerede mange legemodne Fisk, men **tilstrækkelig** voksne Fisk, **tilstrækkelig** salgbare Fisk.“ I denne Forbindelse kan nævnes Forfatterens Ord, at „de mindre Fisk leve den Dag i Dag i vore Farvande i stor Mængde, ja maaske endog i større Antal end i tidligere Aar, hvor der var flere store til at optage Pladsen.“ Tilgædes kan her mærkes Forfatterens Øtring: „Det har altid været mig vanskeligt at tro paa, at der skulde mangle Rødspætter i vore Farvande, dels fordi Hensens*) fortræffelige Undersøgelser have paavist deres uhyre Mængde, dels fordi jeg selv ser vore Bænde opfyldte af saadanne Æg.“ I det Forfatteren benytter en Sammenligning med en Græsplæne, som man slaar ofte, hvorved man holder de enkelte Græsstraa nede under en vis Længde, hører han, at man paa lignende Maade holder Rødspætten nede under en vis Længde, fordi „man fisker Rødspætterne $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ ja maaske et helt Aar for tidlig, før de have naaet en betydelig Salgsværdi,“ og antager, „at et meget stort pCt. Antal af de 10 Tommer Rødspætter i Kattegat vilde naa 14 Tommer,“ hvis de bleve fredede; og de vilde i saa Fald kunne yde en langt større Rødspætteproduktion aarlig end de 10 Tom-

*) En bekendt tyff Zoolog.